

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Michaely Bejčkové a Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **statutární město Ústí nad Labem**, se sídlem Velká Hradební 2336/8, Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 525/15, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2015, čj. MF-28132/2014/12, proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 10. 2017, čj. 15 Af 34/2015-84, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad vydal platební výměr, kterým vyměřil žalobci odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 816 129 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl.

[2] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu, které krajský soud vyhověl. Žalovaný podle soudu pochybil tím, že žalobci uložil odvod za porušení rozpočtové kázně v plné výši a nehodnotil přitom závažnost porušení rozpočtové kázně. Žalobce také neporušil zásadu transparentnosti, rovného zacházení ani zákazu diskriminace tím, že uplatňoval požadavek na předložení čestného prohlášení o tom, že dodavatel není jeho dlužníkem ani dlužníkem jím zřízené příspěvkové organizace. Žalobce tedy požadavkem na prohlášení o bezdlužnosti neporušil rozpočtovou kázeň, a proto mu neměl být vyměřen odvod.

[3] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, ve které současně žádal o přiznání odkladného účinku. Podle něj je žádoucí vyčkat do doby, než NSS vynese rozsudek, neboť případné nové rozhodnutí o odvolání vydané před rozhodnutím NSS by mohlo způsobit újmu svými právními následky. Dalším důvodem pro přiznání odkladného účinku je okolnost, že s veřejnými prostředky je nutné nakládat účelně a hospodárně k plnění funkcí státu podle § 14 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, a organizační složka státu je povinna důsledně využívat všechny právní prostředky při uplatňování a hájení práv státu jako vlastníka. Stěžovatel uzavřel, že přiznání odkladného účinku jeho stížnosti není v rozporu s veřejným zájmem, a naopak zjevně veřejnému zájmu svědčí.

[4] Podle žalobce z návrhu na přiznání odkladného účinku neplyne, že by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu. Provedení nového řízení před stěžovatelem s sebou nenese vznik jakékoliv újmy. Žalobce nesouhlasí ani s argumentem, podle něž je nutné s veřejnými prostředky nakládat účelně a hospodárně, neboť hospodárné nakládání s veřejnými prostředky je obecnou zásadou, která platí pro celý veřejný sektor. Proto žalobce považuje návrh na přiznání odkladného účinku za nedůvodný.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Jde o institut výjimečný, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými závažnými a v budoucnu těžce odstranitelnými negativními následky aktu

veřejné správy (srov. usnesení NSS ze dne 27. 1. 2012, čj. 2 As 132/2011-115). Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem. NSS po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že v jeho případě nejsou tyto podmínky naplněny.

[6] To, že soudní řád správní přiznal legitimaci podat kasační stížnost i žalovanému správnímu orgánu, vyjadřuje zájem na efektivitě působení objektivního práva a jednotě a zákonnosti rozhodování krajských soudů ve správním soudnictví. Z tohoto hlediska je nutno posuzovat i otázku odkladného účinku kasační stížnosti. Přiznat odkladný účinek na návrh žalovaného správního orgánu bude namíste pouze ve výjimečných případech, jak už uvedl rozšířený senát NSS ve svém usnesení ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS. V tomto usnesení se jako příklady takových výjimečných situací uvádějí vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku.

[7] Stěžovatel ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku zdůraznil nutnost hospodárného a účelného využívání majetku státu, aniž vysvětlil, jaká újma mu hrozí, jestliže jeho žádosti nebude přiznán odkladný účinek. Pouze uvedl, že příslušná organizační složka státu je povinna důsledně využívat všechny právní prostředky při uplatňování a hájení práv státu jako vlastníka. NSS poznamenává, že zásada hospodárného a účelného využívání majetku státu nemůže být porušena tím, že stěžovatel v návaznosti na rozsudek krajského soudu zruší své rozhodnutí a v souladu s jeho právním názorem sníží výši uloženého odvodu za porušení rozpočtové kázně. Jelikož stěžovatel své myšlenky dále nerozvedl, NSS si v této situaci nemůže učinit úsudek o případných dopadech nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti a takto obecná tvrzení nepovažuje za dostačující k prokázání existence nenahraditelné újmy.

[8] Obava stěžovatele z následného obživnutí správního rozhodnutí (v důsledku možného rušícího rozsudku NSS) a z toho, že nové rozhodnutí vydané před vynesemím rozsudku NSS bude v rozporu s právním názorem NSS, a hrozí tedy existence dvou odlišných správních rozhodnutí, rovněž sama o sobě nemůže vést k přiznání odkladného účinku (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS).

[9] Vzhledem k tomu, že stěžovatel neprokázal existenci nepoměrně větší újmy, nebylo již nutné poměřovat jím tvrzené skutečnosti s újmou, která by případně hrozila třetím osobám, ani posuzovat případný rozpor s důležitým veřejným zájmem, který by při přiznání odkladného účinku mohl nastat.

[10] Důvody tvrzené stěžovatelem tedy nezakládají výjimečnou situaci, která by odůvodňovala přiznání odkladného účinku kasační stížnosti na návrh správního orgánu. NSS proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.; tím NSS nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. prosince 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu